

*ad art. 9.**Registrering af unge arbejdere.*

1. Konventionen indeholder i stk. 3 regel om, at arbejdsgiveren skal føre register over alle unge beskæftigede, som er under 18 år.

2. Efter § 2 i de 3 arbejderbeskyttelseslove er der hjemmel til at fastsætte regler om sådanne registre.

Der er kun fastsat regler om register over alle beskæftigede under 16 år (bekendtgørelse af 10. juni 1969).

3. *Direktoratet* har absolut frarådet, at man påtager sig at opfylde de nævnte registreringskrav.

4. *Forslaget til lov om arbejdsmiljø* § 22, stk. 1, bestemmer, at virksomheder skal foretage anmeldelse til arbejdstilsynet og føre registre efter regler, som fastsættes af arbejdsministeren.

For så vidt arbejdsministeren fastsætter de nødvendige bestemmelser, er konventionsforslaget i overensstemmelse med forslaget til lov om arbejdsmiljø på dette punkt.

Konklusion.

1. En ratifikation af konvention nr. 138 om mindstealder for adgang til beskæftigelse kan ikke ske på grundlag af den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning, idet denne på en række punkter ikke opfylder konventionens krav.

2. Det samme vil være tilfældet, for så vidt angår forslaget til lov om arbejdsmiljø.

Ved udarbejdelsen af dette lovforslag har man overvejet konventionens regler og udformet forslaget i overensstemmelse med disse i den udstrækning, man har ment det muligt, f. eks. ved at hæve lavalderen fra 14 til 15 år og ved at skabe ensartede regler for alt erhvervsarbejde, herunder landbrugsarbejde.

Efter gennemførelsen af den 9-årige undervisningspligt har man imidlertid ikke fundet det muligt at knytte mindstealderen til skolepligten, hvorved man ville udelukke erhvervsmæssig beskæftigelse, f. eks. i skoleferier, af 15-17-årige skoleelever. Man ville herved skabe vanskeligheder for den praktiske indføring af de unge i erhvervslivet, som hidtil har fundet sted. Ved konventionsforslagets behandling på den 58. internationale arbejdskonference afgav Danmark derfor som nævnt en erklæring, hvori der nærmere blev redegjort for disse vanskeligheder, og ved arbejdsrådets behandling af lovforslaget var der enighed om ikke at sætte lavalderen højere end 15 år for ikke at lægge hindring i vejen for de unges gradvise indføring i arbejdslivet.

Man har heller ikke ment at kunne følge konventionen, hvor det drejer sig om tilladelse til lettere arbejde for børn under 15 år, idet en begrænsning til børn over 13 år ved arbejde som f. eks. bærplukning ville føles urimelig. Man har herved lagt vægt på, at regler, der ikke kan accepteres som rimelige, ikke vil blive forstået af de unge og deres forældre og dermed heller ikke vil blive efterlevet.